

Warszawa, dnia 9 marca 2017 r.

**Wiceprezes
Sądu Okręgowego w Warszawie**

Wiz 020-291/15
Wiz 020-295/15

**Pan dr hab. Jacek Kosonoga
Dyrektor Biura Studiów i Analiz
Sądu Najwyższego
Pl. Krasieńskich 2/4/6
00 – 951 Warszawa**

W związku z treścią pisma Dyrektora Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2015 r. (BSA II - 055 - 254/15), dotyczącego zgłoszenia Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego rozbieżności w wykładni prawa stwierdzonych w orzecznictwie sądów powszechnych oraz stwierdzonych nieprawidłowości lub luk w prawie, których usunięcie jest niezbędne dla zapewnienia spójności systemu prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, celem rozważenia możliwości podjęcia działań, o których mowa w art. 5 oraz 60 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (t. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 499 ze zm.) pragnę poinformować, iż Przewodnicząca XXI Wydziału Pracy Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawiła zagadnienie dotyczące:

- w dwóch sprawach rozpoznawanych w XXI Wydziale Pracy Sądu Okręgowego w Warszawie rozstrzygano wnioski o stwierdzenie reprezentatywności organizacji pracodawców.

W sprawie sygn. akt XXI Po 5/14 prawomocnym postanowieniem z 25 marca 2014 r. stwierdzono reprezentatywność Związku Rzemiosła Polskiego, jako organizacji uprawnionej do reprezentowania pracodawców w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych (obecnie w Radzie Dialogu Społecznego). Od orzeczenia tego nie wywiedziono środka zaskarżenia.

W sprawie XXI Po 24/14 postanowieniem z dnia 27.01.2015 r. oddalono wniosek Krajowej Izby Gospodarczej w Warszawie o stwierdzenie reprezentatywności organizacji pracodawców. To ostatnie orzeczenie zostało zaskarżone apelacją i w dniu 5.05.2016 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie III A Po 1/15 oddalił apelację wskazując, że wobec formy organizacji prawnej innej, niż związek pracodawców - wnioskodawca nie prowadzi działalności w formie organizacyjnej przewidzianej w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. Wskazał też, że w ustawie o izbach gospodarczych, na podstawie, której utworzono Krajową Izbę Gospodarczą, nie ma mowy o reprezentacji przez KIG interesów pracodawców wobec reprezentujących pracowników związków zawodowych. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w kontekście przepisów ustawy o sporach zbiorowych nie można uznać, że uprawnionymi organizacjami pracodawców są podmioty określone w ustawie o izbach gospodarczych, skoro nie są uprawnione do zawierania ze związkami zawodowymi układów zbiorowych pracy w imieniu pracodawców, których zrzeszają. Sąd Apelacyjny, odnosząc się do powoływanego przez wnioskodawcę orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XXI Po 5/14 wskazał na wątpliwości dotyczące tego orzeczenia w kontekście treści art. 7 i 12 ustawy z dnia 22.03.1989 r. o rzemiośle i ustawy o organizacjach pracodawców. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano nadto, że istnieją istotne różnice w zakresie tworzenia izb gospodarczych oraz organizacji pracodawców, które dowodzą odrębności tych instytucji.

Należy podkreślić, że żaden z wyżej wymienionych podmiotów nie został wpisany do KRS na podstawie ustawy prawo o stowarzyszeniach, lecz na podstawie innej właściwej ustawy ustrojowej.

W sprawach XXI Po 5/14 i XXI Po 24/14 zaistniała zatem odmienna wykładnia przepisów w zakresie uznania podobnych podmiotów za reprezentatywne organizacje pracodawców, skutkująca możliwością zaistnienia rozbieżności w orzecznictwie.

Nadto wskazuję, że Związek Rzemiosła Polskiego na podstawie wyżej wymienionego orzeczenia w sprawie XXI Po 5/14 reprezentuje organizacje pracodawców w Radzie Dialogu Społecznego na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2015 r., poz. 1240).

Beata Najjar

załączniki:
- odpisy orzeczeń

Do wiadomości:
- Pani Małgorzata Kluziak Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie.